

Procedură adopție – Etape

Cine poate adopta

Un copil eligibil la adopție poate fi adoptat de o persoană sau familie care obține atestatul de familie adoptatoare și îndeplinește următoarele condiții:

- are reședința obișnuită în România
- este cu cel puțin 18 ani mai mare decât copilul adoptabil
- nu are copil/copii ocrotiți în sistemul de protecție specială;
- nu a fost condamnat definitiv pentru o infracțiune contra persoanei sau familiei savârșită cu intenție, precum și pentru infracțiunea de trafic de persoane sau trafic și consum ilicit de droguri;
- nu este decăzută din drepturile părintești;
- îndeplinește garanții morale și materiale necesare asigurării dezvoltării depline și armonioase a copilului;

Adopția este un proces complex, care poate dura însă cel mult un an atunci când există o potrivire între copil și familie.

Etapele adopției:

- Atestarea
- Potrivirea inițială și practică
- Încredințarea în vederea adopției se face pentru o perioadă de 90 de zile, perioadă în care reprezentanții Compartimentului adopții monitorizează bilunar evoluția copilului încredințat în vederea adopției.
- Încuviințarea adopției
- Monitorizarea postadopție.
-

Potrivit legii, nu pot adopta familiile sau persoanele care au avut condamnări pentru infracțiuni comise împotriva persoanei, pentru consum ilicit de droguri sau persoanele care au problemele psihice. De asemenea, nu pot depune o cerere la DGASPC în acest sens persoanele care în ultimele 6 luni nu au locuit efectiv și continuu pe teritoriul României, care au copii ocrotiți în sistemul de protecție sau care au fost decăzute din drepturile părintești.

1. **Atestarea.** În cadrul acestei etape, persoana/familia care dorește să adopte un copil și care a depus o solicitare în acest sens la sediul direcției de protecția a copilului de pe raza județului unde domiciliază va fi supusă unei evaluări complexe, în vederea obținerii unui document care atestă că este aptă să adopte. Evaluarea trebuie să se finalizeze în maximum 90 de zile de când familia a depus cererea. Procesul de evaluare înseamnă evaluare socială, psihologică și participarea la sesiunile pentru asumarea în cunoștință de cauză a rolului de părinte adoptiv. La sfârșitul perioadei de evaluare, asistentul social și psihologul întocmesc un raport și propun ca familia să primească sau nu atestatul. Dacă familia primește acest atestat, se precizează și caracteristicile copilului pe care îl poate adopta: sex, stare de sănătate, vârstă, nr. de copii, s.a.m.d. Familia care are o nemulțumire, care nu este de acord cu propunerile specialiștilor, are posibilitatea să depună o contestație în termen de cinci zile lucrătoare de la comunicarea raportului final.

În cazul în care familia nu are obiecții la raportul final de evaluare, se emite atestatul, care are o

valabilitate de doi ani, se înregistrează în Registrul național de adopții(RNA) și se trece la potrivirea inițială.

2. Potrivirea inițială dintre copil și persoana/familia adoptatoare constă în identificarea și selectarea adoptatorului/familiei adoptatoare care răspunde nevoilor copilului și prin care se stabilește compatibilitatea dintre copil și persoana/familia adoptatoare. Potrivirea se realizează acordându-se prioritate rudelor copilului din cadrul familiei extinse și altor persoane alături de care copilul s-a bucurat de viață de familie pentru o perioadă de minimum 6 luni (tutorele, amp, persoana /familia de plasament), în măsura în care acest lucru nu contravine interesului său superior, iar persoana/familia deține atestat valabil.

Pentru fiecare copil adoptabil, **se generează lista** cu adoptatori/familii adoptatoare potrivite să-l adopte(de către responsabilul de caz al copilului din cadrul DGASPC), includerea în cadrul listei se face în funcție de gradul în care adoptatorii răspund nevoilor și caracteristicilor copilului (vârstă, sex, stare de sănătate, nr. de copii pe care îi poate îngriji), dar și în funcție de vechimea atestatului.

Potrivirea în situația copiilor greu adoptabili - persoanele/famiiliile atestate ca fiind apte pentru adopție pot solicita vizualizarea profilului tuturor copiilor greu adoptabili aflați în RNA, consultarea informațiilor privind acești copii se face la sediul direcției de domiciliu, în baza unei programări prealabile. Adopția unui copil greu adoptabil nu depinde de mențiunile referitoare la numărul de copii și caracteristicile acestora conținute în raportul final de evaluare.

Copilul și adoptatorii se întâlnesc prima oară în timpul „**potrivirii practice**”. Familiile nu pot să caute un copil pur și simplu, să meargă în alte județe, unități medicale sau centre de plasament. Pentru fiecare copil adoptabil se emite o listă și numai familiile din listă care răspund nevoilor acelui copil sunt contactate și sunt invitate să facă potrivirea. Copilul devine adoptabil dacă se consideră că este în interesul lui să devină adoptabil, pentru că adopția nu este o măsură de protecție, ci un drept care se garantează copiilor. Familia poate să se răzgândească și să ceară retragerea atestatului sau să nu dorească să facă potrivirea cu copilul X, de exemplu, dar în acest caz trebuie să indice motivele.

Copilul și adoptatorii se întâlnesc prima oară în timpul „potrivirii practice” care are loc în mediul de viață a copilului, în prezența asistentului maternal profesionist și a reprezentanților Compartimentului adopție. După prima întâlnire, cuplul care dorește să adopte are trei zile să se hotărască dacă dorește să continue potrivirea. În cazul în care răspunsul este unul pozitiv, reprezentanții DGASPC vor stabili un program de vizite.

3. Încredințarea în vederea adopției se face, de regulă, pentru o perioadă de 90 de zile, etapă în care copilul locuiește la familia adoptatoare, fiind monitorizat bilunar de reprezentanții Biroului adopție, postadopție. Scopul acestei etape este facilitarea acomodării și integrării copilului în cadrul familiei de adopție, dar și oferirea de suport, în exercitarea rolului de părinți adoptatori.

4. Încuviințarea adopției. La sfârșitul perioadei de încredințare, instanța poate încuviința sau nu adopția, pe baza informațiilor existente în raportul întocmit de profesioniștii DGASPC, privind rezultatele acomodării copilului cu persoana/familia adoptatoare.

5. Monitorizarea postadopție

Timp de doi ani din momentul încuviințării adopției, trimestrial, echipa formată din asistent social și psiholog din cadrul DGASPC urmărește evoluția copilului adoptat și a relațiilor dintre acesta și părinții adoptatori. Această perioadă se poate prelungi motivat dacă există dificultăți de

relaționare copil-părinți sau dacă părinții adoptivi nu au început să discute cu copilul despre trecutul lui, potrivit vârstei și nivelului de înțelegere.

Mituri despre adopție:

1. Nu poți adopta dacă ești trecut de a doua tinerețe.

FALS. Legea din România nu stipulează o limită de vârstă în cazul părinților adoptatori, ci doar faptul că între părinți și copil trebuie să fie o diferență de minimum 18 ani.

2. Nu poți adopta dacă ai salariul minim pe economie.

FALS. De asemenea, legiuitorul nu face distincție între părinții cu foarte mulți bani și cei cu venituri modeste, astfel că milioanele din cont sau numărul de mașini pe care le deține o familie nu reprezintă un criteriu în vederea adopției.

3. Adopția, extrem de costisitoare.

FALS. Familia care dorește să adopte nu va plăti nimic funcționarilor care se ocupă de dosarul său. Persoanele interesate să adopte un copil vor scoate bani din buzunar doar atunci când vor întocmi declarațiile notariale și adeverințele medicale.